

COÅ½ TAKHLE DÃ•T SI HOVÄŠZÃ•?

NedÄ›le, 27 Ä•erven 2021

Jan Neruda v jednÄ© ze svÄ½ch bÄ½snÄ- pouÅ¾il vÄ›tu: â€žVÅ¡Ã-m, Ä•Ã-m jsem byl, byl jsem rÃ¡jd.â€œ JÃ¡ se s dovolenÄ-m vÄ½rokem ztotoÅ¾Ä™ji. I jÃ¡ jsem byla rÃ¡da vÅ¡Ã-m, Ä•Ã-m jsem byla. A bÄ½hem mÄ©ho krÃ¡tkÃ©ho Å¾ivotu jsem si vyzkouneÅ¾ devatero Å™emesel. NenÄ- to tÄ-m, Å¾e bych byla nestÄ½lÃ¡, ale hodnÄ› jsem cestovala a bÄ½vala jsem (a doteÄ• jsem kaÅ¾dÄ© novÄ© pÅ™Ã-leÅ¾itosti, neboÅ¥ jak s oblibou Å™Ã-kÃ¡vÄ½m: â€žNechci umÅ™Ã-t hloupÃ¡.â€œ

Abych dosÄ½hla svÄ©ho kÃ½Å¾enÄ©ho cÃ-le, vyhledÃ½vÄ½m stÄ½le novÄ© vÄ½zvy a chopÄ-m se kaÅ¾dÄ© moÅ¾nosti, kterÃ¡ mÄ› mÅ¬Å¾e posunout dÄ½l.

Jednou z mnoha pÅ™Ã-leÅ¾itostÃ- byla roÄ•nÃ- praxe v internÄ½tnÃ- Å½kole pro tÄ›Å¾ce mentÄ½lnÄ› postiÅ¾enÄ© dÄ›ti, kterÃ¡ by mi pÅ™i troÅ¾e Å½stÃ- mohla otevÅ™Ä-t dalÄ½- pomyslnÄ½ dvÄ½ka ke studiu sociÄ½lnÄ- pedagogiky. BohuÅ¾el, tento plÄ½n mi jeÅ½l, nevyÅ¾el, ale je peÄ•livÄ› uloÅ¾en v mozkovÄ©m Å½uplÄ-ku, jeÅ¾e otvÄ½rÃ½m vÅ¾dy, kdyÅ¾ mi pÅ™ijde na mysl: â€žCo jsem v Å¾ivotÄ- jeÅ½tÄ- nezkusila?â€œ

PÅ™iznÄ½m se, Å¾e nemÄ½m tuÅ¾enÄ-, jak probÄ½-hÄ½ Å½kolskÃ½ systÄ©m a socializace tÄ›Å¾ce mentÄ½lnÄ› postiÅ¾enÄ½ch dÄ›tÃ- v ÄŒesku, ale ve Ä½vÄ½carsku je povinnÄ½ Å½kolnÄ- dochÄ½zka Å½plnÄ› pro vÄ½jechny, bez ohledu na postiÅ¾enÄ-. NezÄ½leÅ¾Ä- na tom, Å¾e nÄ›kterÃ© dÄ›ti nedokÄ½Å¾Ä- mluvit, udrÅ¾et tuÅ¾ku, ani nechÄ½pou vÄ½znam jednotlivÃ½ch slov. MusÄ- do Ä½koly a basta. Å½kolnÄ- plÄ½n je pak pÅ™izpÅ™-soben jejich moÅ¾nostem a dispozicÄ-m, aby se mohly pÅ™ipravit na budoucÄ- Å¾ivot v dospÄ½losti.

Skupina dÄ›tÃ-, kterÃ© jsem mÄ›la na starosti, patÅ™ila k tÄ›m Å½astnÄ½jÅ½- m, neboÅ¥ byly plnÄ› mobilnÄ-. JistÄ›, mÄ›ly jistÄ½ omezenÄ- motoriky, Ä•i drobnÄ© fyzickÄ© nedostatky, ale mohly se pohybovat vÄ½tÄ½inou volnÄ›, bez cizÄ- pomocí. CoÅ¾e pro nÄ½js vychovatele nebyla vÅ¾dy vÄ½hoda, neboÅ¥ jejich elÄ½n pÅ™ipomÄ½nal dvacetí Ä•tyÅ™ hodinovou jÄ½zdu na adrenalinovÄ©m kolotoÄ•i. UhlÄ½at pytel blech by bylo jistÄ› jednoduÅ½Ä½.

Co do mentÄ½lnÄ-ho postiÅ¾enÄ-, to dohnaly neuvÄ½itelnou vynalÃ©zavostÄ- a spekulantstvÄ-, jeÅ¾e nemÄ½ obdobý.

NÄ½vý zastaralÃ½ch diagnÃ¾z, kterÃ© mnozÄ- z nÄ½s dodnes pouÅ¾ívajÄ- jako obliÄ½benou dobÄ™e mÄ½Å™enou inverktivu, v jejich podÄ½jnÄ- Ä°oplňÄ› ztrÄ½cely vÄ½znam. A tak obliÄ½benÄ©: â€žDebile, Imbecile nebo Idiotelâ€œ by se ve srovnÄ½nÄ- s naÅ½imi dÄ›tmí dalo povaÅ¾ovat za lichotku, neboÅ¥ co do postiÅ¾enÄ-, to jim na chytrosti rozhodnÄ› neubylo.

Skupina svÄ½Å™enÃ½ch dÄ›tÃ- byla velmi rÅ¾norodÄ½. NÄ½kterÃ© dÄ›ti se jiÅ¾ postiÅ¾enÄ© narodily, nÄ½kterÃ© se narodily zdravÄ© a zÄ½-skaly mentÄ½lnÄ- postiÅ¾enÄ- bÄ½hem Å¾ivotu buÄ• po Ä°raze, nebo po nepovedenÄ© operaci. Tak jako tak, vÄ½jechny dÄ›ti jsem straÅ½nÄ› milovala a kaÅ¾dÄ½ den s nimi pÅ™inesl Ä°smÄ½vnÄ½ zÄ½Å¾itek.

K naÅ½Ä½- kaÅ¾dodennÄ- prÃ½ci na internÄ½tÄ› patÅ™ilo pÅ™ipravovat dÄ›ti na spoleÄ•enskou interakci. K tomu samozÅ™ejmÄ› patÅ™ilo i stolovÄ½nÄ-, spoleÄ•nÄ© vaÅ™enÄ-,

Ä•i nÄ¡vÄ¡tÄ›va restaurace. MusÃ-m Ä™Ä-ci, Ä¾e vÄ¡echny to zvlÄ¡daly bravurnÄ›, dokonce i ty, kterÄ© se potÄ½kaly s motorickÄ½mi obtÄ·Ä¾emi.

PÄ™i spoleÄ•nÄ©m stolovÃ¡nÄ- sedÄ›l vÄ¾dy jeden vychovatel mezi dvÄ›ma dÄ›tmi a tak dohlÄ·Ä¾el na sprÃ¡vnÄ© drÄ¾enÄ- tÄ›la, pÄ™Ä-boru, popÄ™Ä-padÄ› pomohl nakrÄ¡jet maso, Ä•i pouze udrÄ¾oval spoleÄ•enskou konverzaci. Jak uÄ¾ to u dÄ›tÃ- bÄ½vÄ¡, nÄ›kterÄ© mÄ¡ rÄ¡do to, nÄ›kterÄ© ono, ale snÄ-st musely vÄ¾dycky vÄ¡echo, chtÄ› nechtÄ›.

Jedno z dÄ›vÄ•Ä¡tek milovalo salÄ¡it Caprese, coÄ¾ nebylo Ä¾Ä¡dnÄ½m pÄ™ekvapenÄ-m, kdyÄ¾ mÄ›lo italskÄ© koÄ™eny, ale k smrti nenÄ¡vidÄ›lo kousat maso. CoÄ¾ o to, jemnÄ© kuÄ™ecÄ- nebo krÄ·tÄ- masÄ•ko se pokousalo snadno, ale hovÄ›zÄ- nebo vepÄ™ovÄ© vyÄ¾adovalo jiÄ¾ jistou nÄ¡mahu Ä¾vÄ½kacÄ-ho svalu, a na to bylo to dÄ›vÄ•Ä¡tko moc lenivÄ©. My jsme si byli samozÄ™ejmÄ› jejÄ-ho lenivÄ©ho rozmaru vÄ›domi, a tak jsme jÄ- vÄ¾dy za vynaloÄ¾enou nÄ¡mahu slÄ-bili obilÄ-benÄ½ salÄ¡it s mozzarellou, rajÄ•aty a bazalkou, abychom jejÄ- Ä¾vÄ½kacÄ-svaly nÄ›jak odÄ¡kodnili.

TehdejÄ¡ Ä- obÄ›d nebyl jinÄ½. PodÄ¡valo se libovÄ© hovÄ›zÄ- maso s omÄ¡Ä•kou a bramborami. ProtoÄ¾e jsem mÄ›la ono dÄ-tko na starosti, nachystala jsem se na plÄ¡novanÄ© martÄ½rium pÄ™edem a poloÄ¾ila jsem pÄ™ed ni salÄ¡it, jakoÄ¾to slÄ-benou odmÄ›nu za pokousanÄ© maso.

DÄ›vÄ•Ä¡tko se na mÄ› usmÄ¡lo a s chutÄ- si vloÄ¾ilo kus hovÄ›zÄ-ho do Ä°st, nÄ¡leÄ¾itÄ› ho povÄ¡lelo z jednÄ© strany na druhou, aby se neÄ™eklo, pÄ¡íkrÄ¡it do nÄ›j kouslo.

S radostÄ- mi vlastnÄ-, jak jsem tuto situaci bezbolestnÄ› zvlÄ¡dla, vÄ›novala jsem se druhÄ©mu dÄ-tÄ›ti, kterÄ© bojovalo s tupÄ½m noÄ¾em a hrozilo mu pÄ™eseknutÄ-tepny vidliÄ•kou. Po oÄ•ku jsem sledovala dÄ›vÄ•Ä¡tko, jak s chutÄ- Ä¾uÄ¾ilÄ¡ hovÄ›zÄ- maso a dÄ¡le jsem rozmÄ›Å¡ovacÄ-mu procesu nevÄ›novala pozornost.

Po nÄ›jakÄ© chvÄ›li moje svÄ›Ä™enkynÄ› do mÄ› pyÄ¡nÄ› dloubla a ukÄ¡zala na prÄ¡zdnÄ½ talÄ·Ä™. Aby se neÄ™eklo, nahÄ¡zela do sebe jeÄ¡tÄ› pÄ¡ír Brambor a vÄ½znamnÄ› Ä•ekala na zaslouÄ¾enou odmÄ›nu.

SpokojenÄ¡ se svÄ½m pedagogickÄ½m pÄ™Ä-stupem jsem jÄ- zaslouÄ¾enou odmÄ›nu samozÄ™ejmÄ› bez okolkÄ- dala a lenivÄ¡ Ä¾vÄ½kalkynÄ› se do salÄ¡tu s radostÄ- pustila.

ZdÄ¡lo se mi, Ä¾e obÄ› dÄ-tka mi svÄ›Ä™enÄ¡ jsou dobÄ™e obstarÄ¡na, souboj s pÄ™Ä-borem zaÄ¾ehnÄ¡n, a tak mi nebrÄ¡nilo nic v tom, abych se i jÄ¡ vÄ›novala svÄ©mu obÄ›du.

UÄ¾i pÄ™i prvnÄ-m soustu masa se mi nÄ›co nepozdÄ¡valo, pÄ™i druhÄ©m jsem pojala jakÄ©si podezÄ™enÄ- a pÄ™i tÄ™etÄ-m mi bylo vÄ¡echo Ä°oplňÄ› jasnÄ©. MilÄ¡ lenivÄ¡ Ä¾vÄ½kalka maso nÄ¡leÄ¾itÄ› oÄ¾uÄ¾ilala, v mÄ© nepozornosti ho vytÄ¡hla z Ä°st a nasklÄ¡dala mi ho na talÄ·Ä™ tak, abych si niÄ•eho nevÄ¡imla.

Tady by se hodilo rÄ•enÄ- â€žVlk se naÄ¾ral a maso zÄ- stalo celÄ©.â€œ

A pak Ä¾e jsou mentÄ¡lnÄ› postiÄ¾enÄ© dÄ›ti hloupÄ©! DobrodruÄ¾ka VERONIKA

